

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.634/2017/6.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János
a tanács elnöke
Dr. Farkas Katalin
előadó bíró
Dr. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Szathmáry Péter ügyvéd

Az alperes: Békés Megyei Kormányhivatal Békéscsabai Járási Hivatala

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: rokkantsági ellátás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

2.M.162/2017/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.162/2017/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A munkaügyi bíróság a 2.M.237/2016/7. számú ítélete alapján eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala a 2017. március 8. napján kelt ... számú határozatával a Békés Megyei Kormányhivatal 2014. szeptember 3. napján kelt ... számú határozatát, amelyben a felperes részére a jogelőd által megállapított és a 2012. január 1. napjától rehabilitációs ellátásként folyósított ellátást 2014. november 30. napjával megszüntette, ezzel egyidejűleg a komplex minősítés alapján rokkantsági ellátást (35%-os mértékű egészségi állapot, C2 minősítési kategóriába tartozása okán) 2014. december 1. napjától havi 85.850 forint összegben állapított meg, megváltoztatta és a felperes rokkantsági ellátásának összegét 2014. december 1. napi folyósítási kezdettel 83.850 forintban állapította meg.

Határozatában felhívta a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004 EK rendelet (továbbiakban: Rendelet) 44. cikk (1) bekezdését azzal, hogy Magyarország 2012. január 1. napjától A típusú jogszabályt alkalmaz, mivel a megváltozott munkaképességű személyek ellátásának összege független a biztosítási idő tartamától, az ellátás összege a minősítési kategóriától és a havi átlagjövedelem nagyságától függ. Románia B típusú jogszabályokat alkalmaz, ezért a Rendelet azonos típusú ellátások halmozódásának megakadályozását szolgáló rendelkezéseit alkalmazni kell. A Rendelet 53. cikk (3) bekezdés a) pontja alkalmazásánál a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (továbbiakban: Mmtv.) 1. § (2) bekezdés 10. pontját kell figyelembe venni. Az ellátások halmozódását megakadályozandó és a csökkentést lehetővé tevő szabályok nélkül az Mmtv. ezen rendelkezése, valamint a 2. § (1) bekezdés c) pontjának együttes alkalmazásával a külföldről folyósított ellátás kizárná a magyar ellátásra való jogosultságot. A külföldön folyósított ellátás levonását a Rendelet 54. cikk (2) bekezdés a) pontja teszi lehetővé kizárólag a független ellátásra. A Rendelet, valamint az Mmtv. együttes alkalmazásával került sor az ellátás megállapítására. A felperes az ellátása megállapításának időpontjában Romániában is ellátásban részesült, mely rendszeres pénzellátásnak minősül. A Rendelet 53. cikk (3) bekezdés a) pontja értelmében az illetékes intézmény egy másik tagállamban szerzett ellátást csak akkor vesz figyelembe, ha az általa alkalmazott jogszabályok előírják a külföldön szerzett jövedelmek figyelembevételét. A felperes állapotában javulás nem következett be, az ellátásának a megállapítása az Mmtv. 33/A. § (2) bekezdés c) pontja, 12. § (1) bekezdés d) pontja és (2)-(3) bekezdése szerint történt. Ennek megfelelően a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összege 102.330 forint, amely nem kevesebb a felülvizsgálatot megelőző havi ellátás összegénél. Az alperes hivatkozott a Rendelet 53. cikk (3) bekezdés d) pontja, 54. cikk (2) bekezdés a) pontja rendelkezéseire is. A független ellátás összegét és az arányos ellátás összegét a korábbi határozataiban foglaltakkal azonos módon vezette le.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [2] A felperes kereseti kérelmében a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra történő kötelezését kérte. A felperes vitatta, hogy a másodfokú társadalombiztosítási szerv határozata a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 109. § (4) bekezdésének megfelelően. A felperes álláspontja szerint az állapotában javulás nem következett be, így a másodfokú hatóság határozata az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik, mely rendelkezés az Mmtv.-nek a hatósági határozatban hivatkozott általános

rendelkezéseihez, de különösen a 2. § (1) bekezdés c) pontjához képest speciális rendelkezésnek minősül, a két rendelkezés esetleges kollíziója esetén a speciális szabályt kell alkalmazni. A Rendelet nem tekinti kötelezőnek a halmozódás megakadályozását, hanem ezt a tagállamok jogszabályaira bízta, ennek megfelelően a Rendelet 53. cikk (3) bekezdésére történő hivatkozás konkrét magyar jogszabályi rendelkezés nélkül nem teremt jogalapot a halmozódás megakadályozásával kapcsolatos számítási módszer alkalmazására. A Romániában folyósított ellátását a szolgálati ideje figyelembevételével állapították meg, erre tekintettel a Rendelet 53. cikkének fogalom használatában nem azonos típusú, hanem különböző típusú ellátásokról van szó, ezért a Rendelet 54. cikke nem is alkalmazható. Az alperes tévesen hivatkozik az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 10. pontjára, mely szerint a román ellátása rendszeres pénzellátásnak minősülne, mivel a hivatkozott rendelkezés alapján a nemzetközi egyezmények, továbbá az uniós rendeletek alapján külföldi szerv által folyósított ellátások minősülnek rendszeres pénzellátásnak. A felperes részére folyósított román ellátás nem tartozik ebbe a körbe, annak folyósítására nem nemzetközi egyezmény alapján kerül sor. Mivel a román ellátás nem minősül az Mmtv. fogalmi rendszerébe rendszeres pénzellátásnak, ezért az erre alapított, az ellátások halmozódására vonatkozó alperesi érvelés is téves. A felperes fenntartotta a hatósági határozat Mmtv. 33. § (7) bekezdésébe ütközését, hivatkozva a Ket. 126. §-a rendelkezésére. A felperes kifogásolta, hogy az alperes a hátrányosabb számítási módot alkalmazta a nyugellátások és más ellátások 2014. január havi emeléséről szóló 494/2013. (XII.23.) Korm.rendelet (továbbiakban: Krm.) téves értelmezése miatt, álláspontja szerint - az elsőfokú hatóság által alkalmazott számítási móddal egyezően - a megemelt ellátásból kell a levonást eszközölni.

- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartásával.

Az elsőfokú ítélet

- [4] A munkaügyi bíróság a felperes keresetét elutasította. A bíróság a Rendelet 44. cikk (1) bekezdése, az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja, 9. §-a és 12. §-a rendelkezéseiből levezetve megállapította, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátása Magyarországon nem a biztosítási idő tartamától függ, ezért az Mmtv. az A típusú jogszabályok közé tartozik. A Rendelet 46. cikk (1) bekezdéséből következően mivel Románia B típusú jogszabályokat alkalmaz, a halmozódás megakadályozására a Rendelet 53. cikke az irányadó. Mindezekből következően állapotjavulás nélkül is csökkenhet az ellátás összege. A Rendelet alkalmazása Magyarországra, mint uniós tagállamra kötelező. A halmozódás megakadályozását a rendelet 53. cikke szabályozza, ezért tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy a halmozódás megakadályozását a Rendelet a tagállamok jogszabályaira bízta. Az ellátások

megállapításának eltérő szabályozása nem jelenti azt, hogy azok különböző típusú ellátások lennének. A Rendelet 54. cikk (2) bekezdés a) pontja biztosítja a lehetőséget a külföldön folyósított ellátás levonására tekintettel arra, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátása biztosítási (tartózkodási) időtől független.

- [5] A megváltozott munkaképességű személyek ellátására jogosultságot kizáró feltétel a rendszeres pénzellátásban részesülés (Mmtv. 2. § (1) bekezdés c) pontja). Az uniós rendeletek alapján külföldi szerv által folyósított (vagy ezekkel azonos típusú) ellátás rendszeres pénzellátásnak minősül (Mmtv. 1. § (3) bekezdés 10. pont). Az ellátások halmozódását megakadályozó vagy csökkentését kizáró rendelkezések hiányában a külföldi szerv által folyósított ellátás a megváltozott munkaképességű személyek ellátására való jogosultságát zárna ki.
- [6] Az Mmtv. 2. § (1) bekezdés c) pontja az ellátásra való jogosultság feltételét, az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja az ellátás összegének kiszámítására vonatkozó szabályt tartalmaz, a két szabályozás - ellentétben a felperesi érveléssel - nem általános és speciális rendelkezések, így fel sem merülhet a kettő kollíziója.
- [7] Az elsőfokú hatóság a határozatát 2014. szeptember 3-án hozta meg, az ezt követő 3. hónap első napja 2014. december 1., ezért a másodfokú hatóság az ellátás folyósításának kezdő időpontja meghatározásakor (Mmtv. 33. § (7) bekezdés), valamint a 2014. évi januári emelés figyelembevételére során, mivel megállapított ellátásnak a román ellátással csökkentett ellátás minősül (Krm. 1. § (3) bekezdés), jogszerűen járt el.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek a társadalombiztosítási szervek határozatára is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú társadalombiztosítási szerv új eljárásra kötelezését kérte az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdése, 1. § (2) bekezdés 10. pontja, 33. § (7) bekezdése, valamint a Rendelet 53. és 54. cikkei bíróság általi megsértését állítva.
- [9] A felperes az előzményi határozatok részletes ismertetését követően fenntartotta álláspontját, mely szerint a rokkantsági ellátása összegét a korábbi ellátása összegével azonos összegben kell megállapítani a megismételt eljárásban hozott döntést követő 3. hónap első napjától, figyelembe véve a Krm. által előírt 2,4/% emelést is.
- [10] A felperes érvelése szerint a munkaügyi bíróság nem bírálta el a Ket. 109. § (4) bekezdésére történő kereseti hivatkozását, továbbá a másodfokú határozat nem tartalmazza a Rendelet alkalmazásának érdemi indokolását. Az állapota, az alperes által is elismerten nem javult, az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja pedig kizárólag

állapotjavulás esetén teszi lehetővé, hogy a rokkantsági ellátás összege kevesebb legyen a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátása összegénél. A bíróság az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja és az Mmtv. 2. § (1) bekezdés c) pontja összevetéséből téves következtetésre jutott, amikor megállapította, hogy a két jogszabályhely között nincs kollíziót. A jogerős ítélet sérti az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontját, mert állapotjavulás hiányában is jogszerűnek minősítette a felperes csökkentett összegű ellátását megállapító alperesi határozatokat.

- [11] A bíróság helyesen állapította meg, hogy a két érintett ország nem azonos típusú szabályokat alkalmaz az ellátások megállapítása kapcsán, ugyanakkor érthetetlen módon rögzítette, hogy nem különböző típusú ellátásokról van szó. Mivel különböző típusú ellátásokról van szó, ezért a Rendelet 54. cikke a felperes vonatkozásában nem alkalmazható, a jogerős ítélet ezzel ellentétes megállapítása és érvelése megalapozatlan és jogszabálysértő. A bíróság tévesen állapította meg, hogy a román ellátás az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 10. pontjába tartozó rendszeres pénzellátásnak minősül figyelemmel arra, hogy a felperes román ellátásának folyósítására nem nemzetközi egyezmény vagy uniós rendelet alapján került sor. Ebből következően, mivel a román ellátás nem minősül az Mmtv. fogalmi rendszerébe tartozó rendszeres pénzellátásnak, az ellátások halmozódására vonatkozó bírósági érvelés is téves. A bíróság a Rendelet 53. és 54. cikkei téves értelmezése miatt figyelmen kívül hagyta, hogy a halmozódás megakadályozásáról tagállami jogszabályoknak kell rendelkezni.
- [12] A felperes álláspontja szerint az ellátás összegének kezdőidőpontja tekintetében a bíróság az Mmtv. 33. § (7) bekezdését a Ket. 126. §-ába ütközően értelmezte, továbbá a Krm. által előírt 2,4% emelést tévesen alkalmazta, amikor a 2,4%-kal megemelt ellátás összegéből vonta le a román ellátás összegét. A helyes eljárás szerint - az elsőfokú hatóság által is alkalmazott számítási móddal egyezően - a megállapított ellátást kell 2,4%-kal emelni és bármiféle levonás csak ezután történhet meg.
- [13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Az alperes kiemelte, hogy a felperes romániai ellátása tekintetében B típusú, magyarországi rokkantsági ellátása tekintetében A típusú jogszabályokat kell alkalmazni. Téves a felperes álláspontja, mely szerint a romániai ellátás nem rendszeres ellátás és nem vonatkoznak rá az uniós szabályok. Amennyiben a felperes álláspontja helytálló lenne és kizárólag a magyar jog lenne esetében alkalmazandó, akkor a felperes az Mmtv. 2. § (1) bekezdés c) pontja kizáró feltétele miatt nem is részesülhetne ellátásban. A közösség jog hatálya alá tartozó személyekre és ellátásokra a Rendelet szabályait kell alkalmazni, ezért a Rendelet 53. cikkével összhangban a Romániából folyósított ellátást azonos típusú független ellátásnak kell tekinteni. Ugyancsak a Rendelet 53. cikk (3) bekezdés a) pontja szabályozza az ellátások halmozódásának megakadályozását, mely szerint az

illetékes intézmény egy másik tagállamban szerzett ellátást csak akkor veszi figyelembe, ha az általa alkalmazott jogszabályok előírják a külföldön szerzett jövedelmek figyelembevételét. Magyarországon a más tagállamban szerzett ellátás rendszeres pénzellátásnak minősül, ezért a hazai ellátás megállapításánál azt figyelembe kell venni. A Rendelet 53. cikk (3) bekezdés d) pontja rendelkezik az ellátás csökkentésének feltételéről. A halmozódás megakadályozását szolgáló szabályok csak a biztosítási idő tartamától független összegű ellátásokra vonatkoznak, ezért a Rendelet 54. § (2) bekezdés a) pontja nem alkalmazható. Az azonos típusú független ellátások halmozódásának megakadályozása miatt csökkenteni kell az ellátás összegét a másik tagállamban folyósított ellátás összegével, ezért a korábban folyósított ellátás összegével az újonnan megállapított ellátás összege nem lehet azonos.

[14] A jogerős ítélet helytállóan értelmezte a Krm. ellátások emelésére vonatkozó szabályát.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott

[16] A Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (2) bekezdése - alkalmazásával kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.

[17] Az átalakított ellátásban részesülők első felülvizsgálatára nem az Mmtv. 19. §-ában található ún. soros felülvizsgálati szabályok, hanem az Mmtv. 33/A. §-ában foglalt speciális szabályok az irányadók. Az ellátási összegek kiszámítására vonatkozó szabályokat rehabilitációs ellátás esetén az Mmtv. 9. §-a, a rokkantsági ellátás esetén az Mmtv. 12. §-a tartalmazza. Az átalakított ellátások esetén az ellátási összeg kiszámítására az Mmtv. 33/A. § speciális szabályokat tartalmaz. Az átalakított ellátás első felülvizsgálatát követően megállapított rokkantsági ellátás összegét az Mmtv. 12. §-a, azaz a rokkantsági ellátás összegére vonatkozó főszabály szerint kell megállapítani azzal, hogy amennyiben az így kiszámított összeg alacsonyabb, mint a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó összeg, akkor a rokkantsági ellátás összege csak akkor lehet a kiszámított összeg, ha a felülvizsgálat állapotjavulást állapított meg. Amennyiben a felülvizsgálat az állapot változatlanságát, vagy az állapot romlását állapítja meg, úgy a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátási összeget kell megállapítani, ha az a számított összegnél magasabb. Ebben az esetben az Mmtv. 12. §-a szerinti maximum összegek sem alkalmazandók. A felperes esetében a felülvizsgálat során az eljáró hatóságok állapotjavulást nem állapítottak meg, így amennyiben az ellátási összeg megállapítására kizárólag az Mmtv. szabályait kellene alkalmazni, az nem lehetne kevesebb a felülvizsgálatát megelőző hónapra járó ellátása összegénél.

- [18] Az Mmtv. 33/A. §-a rendelkezése az ellátás összegszerűsége, az Mmtv. 2. §-a az ellátásra való jogosultsági feltételeket határozza meg, így a két rendelkezés közötti kollízió fel sem merülhet.
- [19] A felperes Magyarországon a C2 minősítési csoportba tartozása okán rokkantsági ellátásban, Romániában saját jogú nyugellátásban részesül.
- [20] A Rendelet 44. cikk (1) bekezdése értelmében „A típusú jogszabályok” azok a jogszabályok, amelyek alkalmazása során a rokkantsági ellátás összege a biztosítási vagy tartózkodási idők tartamától független, minden más jogszabály „B típusú jogszabály”. Magyarország 2011. december 31. napjáig „B típusú jogszabályokat” alkalmazott tekintettel arra, hogy a felperes részére is folyósított rokkantsági nyugdíj összege az előzetesen teljesített biztosítási időtől és az elért jövedelemtől függött, 2012. január 1. napjától a megváltozott munkaképességű személyek ellátása esetében „A típusú jogszabályokat” alkalmaz, mivel a megváltozott munkaképességű személyek ellátásának összege a biztosítási idő tartamától független. Helytállóan állapította meg a munkaügyi bíróság, hogy Magyarország az „A típusú”, Románia a „B típusú” jogszabályokat alkalmazza.
- [21] A rendelet 46. cikk (1) bekezdése szerint az a személy, aki egymást követően vagy váltakozva két vagy több olyan tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozott, amelyek közül legalább az egyik nem alkalmaz „A típusú” jogszabályokat az 5. fejezet (öregségi és túlélő hozzátartozó nyugdíj) ellátások számítására vonatkozó szabályait kell alkalmazni.
- [22] A Rendelet 53. cikke a halmozódás megakadályozásának általános, az 54. cikke az azonos típusú, az 55. cikke a különböző típusú ellátások halmozódásának megakadályozására vonatkozó szabályokat tartalmazza. Az alperes - arra figyelemmel, hogy Románia „B típusú” jogszabályokat alkalmaz, - az 5. fejezet azonos típusú ellátások halmozódásának megakadályozását előíró, 54. cikk (2) bekezdése rendelkezését alkalmazta.
- [23] A rendelet 53. cikk (1) bekezdése értelmében az ugyanazon személy által szerzett biztosítási és/vagy tartózkodási idő alapján kiszámított vagy nyújtott rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozói ellátások halmozódását azonos típusú ellátások halmozódásának kell tekinteni. (2) bekezdés értelmében, ami nem tekinthető azonos típusú ellátások halmozódásának azt különböző típusú ellátások halmozódásának kell tekinteni.
- [24] A felperes eredetileg rokkantsági nyugdíjban részesült, amelynek összege a biztosítási időtől függött - ez B típusú jogszabályok alkalmazását jelentette, 2012. január 1.-től a rokkantsági ellátás összege már nem a biztosítási időtől függött - ez A típusú jogszabály alkalmazását jelentette. A felperes átalakult ellátása a rokkantsági ellátás, amelynek összege megállapításakor a biztosításban töltött idejét már nem vizsgálták.
- [25] A Rendelet 53. cikk (3) bekezdés a) pontja a másik tagállamban szerzett ellátás figyelembevételét írja elő arra az esetre, ha az

által alkalmazott jogszabályok ezt előírják. Az Mmtv. 1. §-a értelmében rendelkezéseit meghatározott esetekben más jogszabályokkal és egyes nemzetközi egyezményekkel, így pl. a Rendelettel összhangban kell alkalmazni. A felperes esetében mivel különböző típusú ellátásokról van szó a Rendelet 55. cikke rendelkezik az ellátások halmozódásáról.

- [26] Az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 10. pontjában rögzített rendszeres pénzellátás fogalmi körébe tartoznak egyebek mellett a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (Szoc.tv.) 4. § (1) bekezdés i) pontja által rendszeres pénzellátásként felsorolt ellátások. A felperes a magyar ellátása megállapításának az időpontjában Romániában is ellátásban részesült, mely - az alperes álláspontja szerint is - rendszeres pénzellátásnak minősül, azonban - az alperes helyes érvelése szerint - a felperes rokkantsági ellátásra a Rendelet és a Rendelet végrehajtására kiadott 987/2009/EK rendelet (Vhr.), a közösségi jog elsőbbségére, az alkalmazandó uniós jogra figyelemmel jogosult.
- [27] A felperes részére megállapított rokkantsági ellátás összege a biztosítási vagy tartózkodási idők tartamától független, az csak az ellátásra jogosultság megállapításánál bír jelentőséggel, azaz a felperes rokkantsági ellátása nem minősül a romániai ellátásával (amely szolgálati időtől függő) azonos típusú ellátásnak. Az 53. cikk (1) bekezdésében írtak alapján azonos típusú ellátásoknak nem minősülő az 53. cikk (2) bekezdésébe tartozó különböző típusú ellátások halmozódása megakadályozásának szabályait a Rendelet 55. cikke határozza meg. A Rendelet 55. cikk (1-3) bekezdése alkalmazni rendeli az 52. cikk (1) bekezdése szerinti számítási módot. Az alperes ugyan tévesen a Rendelet 54. cikkére alapította határozatait, azonban a Rendelet halmozódás megakadályozására vonatkozó, a rokkantsági ellátás számítására vonatkozó szabályát helytállón alkalmazta.
- [28] Nem vitatottan a felperes állapotában javulás nem következett be, a rokkantsági ellátásának összege a Romániában szerzett jövedelmével (ellátása összegével) együtt nem csökkent.
- [29] A munkaügyi bíróság helytállón értelmezte az Mmtv. 33. § (7) bekezdése rendelkezését, mely szerint a felülvizsgálatot követően a jogosultsági feltételek fennállása esetén a törvényben meghatározott ellátást az erről szóló döntést követő 3 hónap első napjával kell megállapítani. Az Mmtv. 33. § (7) bekezdése alapján meghozott döntéssel szembeni jogorvoslati eljárások nem eredményeznek a korábbi eljárástól független újabb döntést az ellátásról, ezért a korábbi döntés meghozatalának időpontjához igazodik az ellátás kezdő időpontja. A felperes C minősítési kategóriába tartozása okán vált jogosulttá rokkantsági ellátásra az alperes 2014. szeptember 3-án hozott döntésével, így az ellátás megállapítására - függetlenül a határozat bármely okból való vitatásától - 2014. december 1. napjától volt lehetőség. A Kúria ezen értelmezése összhangban van az Mfv. III. 10.513/2015/5., Mfv. III. 10.323/2015/4., Mfv. III. 10.238/2015/4. számú határozatában

kifejtettekkel.

- [30] A Krm 1. § (3) bekezdése a megállapított ellátás emelését írja elő az (1) bekezdésben meghatározott 2,4%-kal. Megállapított ellátásnak a társadalombiztosítási szerv határozatában megállapított és folyósítani rendelt, azaz jelen perbeli esetben a romániai ellátás levonásával kapott ellátási összeg minősül. A magyarországi rokkantsági ellátási összeg (a levonást megelőzően) csupán elméleti összeg, amely nem azonos a megállapított és folyósítani rendelt ellátás összegével.
- [31] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alkalmazásával - indokolásbeli kiegészítéssel és módosítással - hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [32] A Magyarországon megállapított rokkantsági ellátás összege a biztosítási vagy tartózkodási idők tartamától független, ezért az ellátás nem minősül a Romániában a szolgálati időtől függően megállapított ellátással azonos típusú ellátásnak.
- [33] Az azonos típusú ellátásoknak nem minősülő a Rendelet 53. cikk (2) bekezdésébe tartozó különböző típusú ellátások halmozódása megakadályozásának szabályait, ami egyben a „levonási kötelezettséget” is jelenti, a Rendelet 55. cikke határozza meg.

Záró rész

- [34] Az alperes a felülvizsgálat eljárásban felmerült költsége megfizetését nem kérte, ezért a Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján mellőzte a határozat hozatalt.
- [35] A felülvizsgálati eljárás illetékét az Mmtv. 14. § (2) bekezdése alapján a magyar állam viseli.
- [36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. (1) bekezdés).

Budapest, 2018. október 3.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő